

Cím: Alkotmánybíróság
Tárgy: alkotmányjogi panasz
Indítványozó:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/01709-
Érkezett:	2020 OKT 1
Példány:	1
Meiléklet:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] indítványozó, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (továbbiakban Abtv.) 26.§ (1) bekezdése és a 27.§ alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt terjeszttem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a büntetések és intézkedések, egyes kényszerintézkedések és szabálysértési eljárás elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (továbbiakban Bu.tv.) 10/A. § (3) bekezdése, a 10/B. § (5) bekezdés aa) és ab) pontjai, az 50. § (1) bekezdés fb) pontja, valamint a 10/A. § (1) bekezdése és az ahhoz kapcsolódó 16/2014 (XII.19.) Igazságügyért Felelős Miniszteri rendelet (továbbiakban Mr.) 12A. § (1) és (2) bekezdései Alaptörvény ellenességét és azokat az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérem továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 4.Bv. 1368/2020/13. számú és a Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 5. Bpkf. 1361/2020/2. számú végzéseinek Alaptörvény ellenességét és azokat az

Abtv. 43. § szerint semmisítse meg, utasítsa a bíróságot új eljárásra.

1. Az indítványom alapjául szolgáló másodfokú, végleges határozatot 2020. 09. 02. napján kézbesítették a részemre, amely után az alkotmányjogi panaszomat 60 napon belül terjeszttem elő. A határozatok rám nézve rendelkeztek.

A panasztott határozatokkal szemben a Bv. tv. 50. § (1) bekezdés fb) pontja szerint felülvizsgálatnak nincs helye.

2. Az indítványom alapjául szolgáló eljárás lényege:

2020. 05. 20. napján tettem panaszt a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja felé, a Bv. tv. 10/A. § (1) bekezdése szerint, a nem megfelelő fogvatartási körülmények miatt. A panasztott időszak: 2018. 06. 25. - 2020. 05. 20. napjáig.

Az elsőfokú határozatot, többek között, az általam megsemmisíteni kért jogszabályok alkalmazásával, állapította meg a bíróság.

Határozatában a 2018. 06. 25. napja és a 2018. 12. 19. napja közötti időszakot, a panasz elkesztésére hivatkozva, érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A fennmaradó időszakban csupán 58 napra állapította meg a nem megfelelő fogvatartási körülményeket attal, hogy azon az 58 napon nem volt meg a minimális 4 m² életterem.

1200-förint napitétellel 69.600-förint köztartaléki összeget állapított meg.

A másodfokú határozat az elsőfokú határozatot helyben hagyta az érdemi fellebbezésem után.

A köztalánytási összeget, a kéresemet figyelmen kívül hagyva nem a kért számokra, hanem a bv. intézeti letéti számokra rendelte megfizetni, 2020. 12. 31. napját követő, nem meghatározott időpontig.

3. Az alkotmányjogi panasszal támadott jogszabályok Alaptörvény-ellenességének indokolása:

a) a Bv. tv. 10/A.§ (1) bekezdése és a 16/2014 (XII. 19.) M.r. 121.§ (1) és (2) bekezdései:

A jogszabályokban, az életér fogalma, 2017. 01. 01. napjától került bevezetésre, a mozgáster fogalma helyett. A nem megfelelő fogvatartási körülményeket ezek alapján lehet megállapítani.

Korábban az Emberi Jogok Európai Bírósága (továbbiakban EJEB) több határozatában állapította meg a magyarországi bv. intézetek túlzásfoltóságát, így pl. a Varga és mások kontra Magyarország (14097/12., 45135/12., 34001/13., 64583/13.) ügyben is, 2015. 03. 10. napján. Ebben a Stegédi bv. intézetet is érintő ügy is van.

A nem megfelelő fogvatartási körülményeket alapvetően a nem elegendő mozgáster miatt állapították meg.

Az EJEB a joggyakorlatában a minimális mozgásteret 4 m²-ben tartja megfelelőnek, de a 3 m² alatti mozgásteret túlzásfoltúnak ítéli meg. Mozgásterként, személynként, a zárt alapterületéből levont minden, a mozgásteret csökkentő berendezési és felszerelési tárgy által elfoglalt terület után megmaradt területet állapít meg.

Az EJEB joggyakorlata alapján az Alkotmánybíróság, a 32/2014 (XI. 3.) határozatában megállapította az akkori elhelyezése vonatkozó jogszabályok Egyezmény és Alaptörvény ellenességét és megfelelő jogszabály megalko-

talására utasította a jogalkotót.

Ezt követően került a Bv.tv.-ben és az IMt.-ben megállapítva a minimális mozgáster, a zártak és lakóhelyiségek tekintetében, 3 m^2 -ben.

A mozgáster számításánál a 16/2014 (XII. 19.) IMt. 121.§-a a zártak berendezési és felszerelési tárgyainak területét levonni rendelte a zártak alapterületéből.

Ezek után kellett úgy elhelyezni a fogvatartottakat, hogy legalább 3 m^2 mozgáster maradjon személyenként.

Ezt a szabályozást változtatta meg a jogalkotó 2017. 01. 01. napjától úgy, hogy a mozgáster helyett bevezette az attól eltérően számolandó ~~mozgáster~~ életteret.

Lényege, hogy ekkor már nem minden berendezési és felszerelési tárgy által elfoglalt területet, hanem csak az illemhely és a mosdó által elfoglalt területet kell levonni a zártak alapterületéből. Azaz az ágyak, az ülések, a székek, az asztalok, a radiátorok, a tv-polecek, a szemétes- és felmosó vödörök, stb. területfoglalása már nem számít.

Ugyan a mozgásterre megállapított legalább 3 m^2 -t, legalább 4 m^2 életterre változtatta, de ez valójában az életter csökkentését eredményezte.

Annak az életternek a csökkentését, amelyet az EZZB joggyakorlata és az Alkotmánybíróság kelte mértékülnek határozott meg, 3 m^2 mozgásterben.

Ez a gyakorlatban a következőket okozta:

Az általam, más fogvatartottakkal lakott, Sáregedi Fegyverháza és Börtön ██████████ zártakban az életter teljes befogadó képességnél is megfelelő, míg a mozgáster számítás szerint sem 6, sem 7 fő elhelyezése esetén sem biztosított a megfelelő mozgáster.

Az ██████████ zártak esetén, hasonlóan, a teljes befogadó

képeség esetén megfelelő az életeri, míg a mozgásteret szabályai szerint 6 fő esetén már nincs meg személyenként a 3m² mozgáster.

És ugyan ez a helyzet a [REDACTED] bálkában is.

A saját méréseinkből az látszik, hogy az életeri számításra során a bv. által közölt adatokban az illemhely által elfoglalt terület számításra során, az illemhelyet leválasztó falazat által elfoglalt területet sem vonják le az alapterületből.

A Bv.tv. 120.§-a így rendelkezik, hogy a zárkákat falazattal leválasztott illemhellyel kell ellátni, ebből következően az illemhely részét képezi, területileg, a falazat.

Aláspontom szerint a Bv.tv. 10/A. § (1) bekezdésében meghatározott életeri, illetve a 16/2014 (XII. 19.) IMF. 121.§ (1) bekezdésében meghatározott életeri, illetve a (2) bekezdés szerinti életeri számítás módja ellentétes az Alkotmánybíróság 32/2014 (XI. 3.) határozatában foglaltakkal és az abban megállapítottak szerint az Egyezmény 3. cikkében és az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

Sőt továbbá az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdését, a Q) cikk (2) és (3) bekezdését, mivel a jelenlegi szabályozás ellentétes az E3EB joggyakorlataival, a minimális mozgásterre vonatkozó szabályokat kijátszva igyekeznek legalizálni a nem megfelelő mozgásteret és ezzel az ehhez fűződő jogvédelem felelőssége alól is kibújni igyekeznek.

Ezzel nem csak az emberi méltósághoz, embereséghez való jog is sérül az esetemben, de a kártalanítási kötelezettséget kijátszva, az Alaptörvény IV. cikkében, annak (4) bekezdésében meghatározott kártérítési jogosultságot is korlátozza, amely a XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogomat is sérti.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg a Bntv. 10/A.§ (1) bekezdését arról, hogy az Egyszemélynek, az Alaptörvénynek és az Alkotmánybíróságnak a hivatkozott cikkei, illetve határozatainak megfelelően szabályozza a fogvatartottak elhelyezése során a minimális mozgásteret.

Továbbá semmisítse meg a 16/2014 (XII. 19.) Mf. -et 121.§ (1) bekezdését arról, hogy a minimális mozgásterőről rendelkezzen, valamint a (2) bekezdést is semmisítse meg arról, hogy mozgáster stabilizátorról rendelkezzen úgy, hogy minden, a zárkába bedipített, felszerelt, elhelyezett tárgy területét vonják le az alapterületből, ezzel megelőzve a nem világos szabályozásból eredő jogszabály-kijátszás lehetőségét.

A jelenlegi szabályozás mellett ugyanis bármennyi berendezési tárgy (pl. ágy, szekrény, stb.) elhelyezhető a zárkában, mivel az általuk elfoglalt terület nem csökkenti az ekkertet, így akár teljesen telezsúfolható a zárká, ami a mozgásteret teljesen meg is szüntetheti!

b) A Bntv. 10/A.§ (3) bekezdése:

A nem megfelelő fogvatartási körülmények esetén a jogszabály 1.200.- és 1.600.- forint közötti mértékben írja elő a köztaláltság napi feltételnek mértékét.

Az összeg ilyen, korlátozó mértéke nem felel meg az EJTÖB, már korábban kialakított joggyakorlatának. Például a már hivatkozott Varga és mások kontra Magyarország ügyben is a nem megfelelő - alapvetően túlzásfolt - fogvatartási körülmények miatt átlagosan 3.000-eurót ítélt meg évenként. Ez mintegy 8,21-eurónak fe-

let meg, jelenleg ez kb. 2.950.- forint napi tétel lenne. Az esetben megállapított 1.200.- forint napi tétel az EFB joggyakorlata szerintinek alig 40%-a.

A jogszabály szerinti legfeljebb 1.600.- forint napi tétel is alig 54%-a nemzetközi bíróság joggyakorlatának.

Az ilyen alacsony összeg megítélhetősége, különösen a mozgáster helyett alkalmazott elletérte is tekintettel, nem felel meg annak a nemzetközi és hazai alapjogi célnak, hogy kikényszerítse a megfelelő fogvatartási körülmények biztosításait a büntetés-végrehajtás rendszerétől.

Továbbá ez az összeg így nem biztosít tisztességes és kellő mértékű elégtételt az állam, állami szerv jogsejtésének ellentételezésére.

Azaz, hogy a jogszabály konkrét mértékben határozza meg a kártalanítás napi tételét, korlátozza a bíróságot abban, hogy olyan saját joggyakorlatot alakítsanak ki, amely mind a hazai, mind a nemzetközi bírói joggyakorlattal kellően összhangban legyen és ezzel biztosítsa az alkotmányos jogalkalmazást.

A panasztott jogszabályi rendelkezés így az Alaptörvény E) cikk (1), (2) és (3) bekezdésébe illetve a Q) cikk (2) és (3) bekezdésébe ütköző.

Így pedig sérül az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében biztosított, a megkülönböztetés tilalmához fűződő jogom azáltal, hogy ugyanazon jogsejtés ellentételezéseket jóval kisebb mértékű összegek vagyok jogosult, mint azok a fogvatartottak, akiknek az ügyében az EFB járt el.

Ezzel pedig az Alaptörvényben, a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljárásához fűződő jogom is sérül, mivel a bíróság nem igazodhat a nemzetközi és a hazai joggyakorlathoz, amely 2017.01.01. napja

előtt kidolgozták már.

Ilyen pl. a már hivatkozott Varogja és mások kontra Magyarországról, vagy a Kuria BH. 2016. 240. határozata is.

A pauszolt jogszabályi hely, a túltöltött alacsony mértékben korlátozott kártalanítási összeg tekintetében rendelkezést nem tartalmaz az összeg real értékeknek megőrzésére, így az idő múlásával fokozatosan elértéktelenedhet – sőt az elmúlt közel 4 év alatt jelentős realértékvesztés következett, akár az infláció, akár az euró árfolyamváltozására figyelemmel – ezzel tovább távolodik egy korlátlan, a korábbi joggyakorlatot igazoló tisztességes, arányos mértékű ellentételezéstől.

Így szinte kiüresedik az a cél, hogy biztosítsák az Egyetmény 3. cikkében és az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapjogok biztosítását.

A hivatkozott alapjogokon túl az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogom is sérül.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg a Bv.tv. 10/A.§ (3) bekezdését azért, hogy vagy ne határozzon meg napi tételt és azt a bíróságok, a nemzetközi és a korábbi hazai joggyakorlatra szerint állapítsa meg, vagy határozzon meg olyan mértéket (pl. 2500-3200.- forint napi tételt, amelyet évente felülvizsgálva, pl. a minimálbér változásához igazítva állapítsanak meg), ezzel biztosítva az Alaptörvényben meghatározott célok megvalósulását.

c) A Bv.tv. 10/B.§ (5) bekezdés a) és b) pontjai:

A jogszabály rendelkezik a megítélt kártalanítás kifizetéséről úgy, hogy ha a kifizetés fogvatartottnak történik, akkor annak a bv. intézet által kezelt letéti számláján

ra kell utalni, illetve ha a kifizetés a már szabadlátra került személy részére történik, akkor olyan számlára kell utalni, amely számlának a tulajdonosa és kizárólagos rendelkezője az elítélt.

Az Alaptörvény és a jogrend mindenki számára biztosítja a magántulajdonhoz való jogot és az arról való szabad rendelkezés jogát.

A kártalanítás kifizetése olyan személyeknek, elítélteknek, történik, akik egy jogképes személyek. Így álláspontom szerint nincs alkotmányos indok arra, hogy miért kellene, megkülönböztető módon korlátozni, ez esetben engem abban, hogy miként rendelkeztem a részemre megítélt, a tulajdonomat képező pénzeszegetől.

Különösen azért indokolatlan a kifizetés ilyen, kizárólagos módon való szabályozása, mert a Bv. tv. 10/A. § (7) bekezdése szabályozza, hogy a kártalanításból kizárólag mely követelések elégíthetők ki.

A Bv. tv. 10/B. § (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy a kifizető, a jogszabály szerint meghatározott kielégíthető követeléseket a kártalanításból, a jogosultaknak kifizeti és csak a fennmaradó kártalanítási összeget fizeti ki az elítélteknek.

A kártalanítási ügyemben én kértém, a részemre kifizetendő összeget, a testvérem számlájára utalni.

Én magam saját számlával nem rendelkeztem, és a kártalanítási összeget az engem folyamatosan támogató testvéremnek kívánom ajándékozni.

A kifizetőnek teljesen mindegy, hogy az utalást hova utalva teljesíti. Többlet költséget sem jelent.

Esetemben azonban a fogvatartás sajátosságai miatt többlet ügyintézésbe (kérelmezés és annak eljárása) és költségbe (transzrakciós díj) is kerül a tulajdonom feletti rendelkezés. Ez további ügyintézést és költséget jelent a számomra.

A jogosult rendelkezését a támadott jogszabály korábban biztosította, ezzel biztosítva az egyéb módon való megkülönböztetés tilalmának érvényesítését.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg a Bv.tv. 10/B.§ (5) bekezdését, mivel az ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében rögzített megkülönböztetés tilalmával és a XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogomat is sérti.

d) A Bv.tv. 50.§ (1) bekezdés fb) pontja:

Rendelkezik arról, hogy a bv. bíró üggyöntő határozata ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

A bv. bírók a törvényszékeken belül szervezett csoportban látják el a feladatukat.

A bv. bíró döntése elleni fellebbezést a törvényszék bírálja el.

Azaz, hogy a jelenlegi szabályozás kizárja a felülvizsgálat lehetőségét, a bv. bírói eljárások, a jogerős döntéssel együtt, további jogorvoslat hiányában, a törvényszék hatáskörén, azaz megyei hatáskörön belül maradnak.

Igy Magyarországon belül, egymástól eltérő, sőt akár ellentétes joggyakorlat is kialakulhat! Ugyan azon jogszabályok eltérő értelmezése és alkalmazása több joggyakorlat kialakulását eredményezi és pusztán a véletlen okán, a fogvatartott polgár számára ked-

veás, vagy kedvetőtlen döntés és annak következményei kerülnek megállapításra és eltávolításra.

Az általam panaszolt határozatokban több jogszabálysejtés miatt eltem volna az Alaptörvényben is megfogalmazott felülvizsgálati jogommal.

Álláspontom szerint a Bu.tv. 50.§ (1) bekezdés fb) pontja ellentétes az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében megfogalmazottakkal, miszerint a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

A panaszolt jogszabály meggátolja a Kúria feladat-ellátását, az egységes jogalkalmazás kialakítását, ezzel ellentétes az Alaptörvény 7) cikk (3) bekezdésével, miszerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

A Szegedi Törvényszék általam panaszolt elsőfokú határozata ellen érdemi fellebbezéssel eltem. Többek között azért, hogy a határozatban hivatkozott jogvesztő határidő, a Bu.tv. 10/A § (6) bekezdésében megfogalmazottak szerint, rajtam kívül álló okokból következett be, a fogvatartási körülményeim miatt tett panasz időpontja tekintetében.

A másodfokon eljáró bíróság ezen körülményt érdemben nem vizsgálta, a határozatot helyben hagyta.

Például a Gyulai Törvényszék, 2019.04.25. napján, a 12.Bpkf. 95/2019. számú határozatában, egy másik kámtalanítási eljárásban, ugyan ilyen körülményekre, eltérő módon rendelkezett. Megállapította, hogy nem róható a fogvatartott terhére, hogy nem rendelkezett a pontos és stükészes zárkaadatokkal a panasz benyújtásához és azt rajta kívül álló okok miatt nem tette meg kellő időben, ezért érdemben megvizsgálta a teljes panaszolt

időszakot.

Ebből a példából is látszik, hogy nem csak a lehetősége van meg az eltérő joggyakorlat kialakításának, hanem az már meg is történt.

Esetemben a számonra kedvezőtlen joggyakorlatot kialakító Szegedi Törvénysek jöttek el, míg ha a Gyulai Törvénysek illetékességi területén lennének fogvatartva, akkor érdekében vizsgálták volna az általam panasztolt teljes időszakot.

A panasztolt jogszabály, egyrészt a kényszerű jogegységi feladatot akadályozza, másrészt a felülvizsgálathoz, mint a jogerősítést egyik formájához fűződő, az Alaptörvényben, a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogomat is korlátozza abban, hogy az érdekeimet eredményesíthessem.

A példával igazolt helyzet azt is eredményezi, hogy míg a Gyulai Törvényseken, más szemely, azonos jellegű panasztolt, a panaszos számonra pozitívan bíraltak el, úgy esetemben a Szegedi Törvényseken hatályos hatósági döntés született.

Ezzel a sérelmemre bekövetkezett az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében tiltott hatályos megkülönböztetés is, amely számonra, a meg nem vizsgált időszakra eső, megítélendő kártalanítás miatt anyagi hátrányt okozott, amely az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében garantált, tulajdonhoz való jogomat is sérti, a meg nem ítélt napi tétellekkel.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg a Bv. tv. 50. § (1) bekezdés fb) pontját és bizto-

Sítsa a felülvizsgálat lehetőségét a bv. bíró ügydöntő határozataira ellen is, hogy egyetemes és tisztességes jogalkalmazás alakuljon ki ezen döntések tekintetében is.

4. A támadott bírósági határozatok Alaptörvény ellenességének indoklása:

Az általam indított eljárásban, a Szegedi Törvényszék ~~Bv.~~ Csoportja 4. Bv. 1368/2020/13. számú és az azt helyben hagyó, Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 1361/2020/2. számú határozata az előzőekben indokolt, Alaptörvény ellenes jogszabályok alapján történő meghozatalán kívül az alábbiak szerint is Alaptörvény ellenes:

a) A bíróságok az eljárásuk során nem vizsgálták, hogy esetemben fenn áll-e a Bv. tv. 10/A. § (6) bekezdésében megfogalmazott felróhatóság kérdése.

A határozatok tartalmára alapján ezt a körülményt nem is vizsgálták, annak ellenére sem, hogy a 10/A. § összes többi bekezdését figyelembe véve és alkalmazva döntöttek. Továbbá az eldemi fellebbezésem meg is hivatkoztam, hogy esetemben miért is áll fenn a felróhatóság.

Ugyan is, a panaszolt időszakában is, soha egyetlen zónkában való behelyezéseimkor nem tájékoztattak azokról az adatokról, amelyből megállapítható lenne a panaszvalódi lehetősége és az ezen adatok alapján származtatható jogvesztő határidő.

A Házirend sem tartalmazza ezen, fontos adatokat, viszont tiltja a mérőeszközök tartását, ezzel akadé-

lyotva, hogy saját méréseim alapján, pontos-közeli adatokat jussak, és a panaszjogom megleletét megállapíthassam.

Az adatok ismerete nélkül, pusztán megleletre alapított panaszomra megindult eljárásban, az a bv. intézet közzölte a fogvatartási körülményeimre vonatkozó adatokat, amely intézet ellen a panasz iratgult.

Vagyis a bv. intézet rendelkezik adatokkal, de azt a fogvatartottal nem köti, ezzel akadályozta a panaszteleteli jogot, jogomat.

Az ezek után, nem vizsgált fel nem róhatósági körülmények mellett való eljárás, az intézeti adatok egyoldalú elfogadása és értékelése az eljárásban, az állásponthoz szerint sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jogomat.

b) A Szegedi Törvényszék S. Bpkf. 1361/2020/2. számú határozata, az érdemi fellebbezésemben hivatkozott, a Bv. tv. 10/A. § (6) bekezdésben alapuló fel nem róhatóságnak kérdésére még csak ki sem tel. Ennek a fellebbezési körülménynek a vizsgálata és megítélése nem szerepel a határozatban. Valószínűleg nem is vizsgálták ezt.

Álláspontom szerint ez a körülmény az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében írt tisztességes eljáráshoz való jogomat is sérti, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének második mondatában írt indokolási kötelezettséggel is ellentétes.

c) Sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem biztosították a számonmora az iratok megismerhetőségének lehetőségét.

A fogvatartási körülményeimet a bv. intézett, mint parancsolt és így elfogultnak tekinthető fél, egyoldalú adatközlése alapján állapították meg.

Sem az adatok esetleges ellenőrzésére, sem esztervételre, további indítvány megtételére nem volt lehetőségem.

Megjegyzem, más ügyekben, utólag beszerzett, bv. intézet által közölt adatok ellenőrzése, eltéréseket tapasztaltunk több esetben.

Az érdemi fellebbezésemet is csak a határozatokban közölt megállapítások alapján, a valódi adatok ismerete nélkül tudtam megtenni, így a nem megítélt időszakok megítélésére érdemi indítványt nem is tudtam tenni.

Aláírom szerint ezen körülmények ellentétesek az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében rögzített, a törvény előtti egyenlőség elvével, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített, részrehajlás nélküli, tisztességes eljárásról való jogom biztosításának elvével.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a 4. pontban részletezett indokaim alapján állapítsa meg a Szegedi Törvényszék Bv. Csoportja 4. Bv. 1368/2020/13. számú és a Szegedi Törvényszék 5. Bpkf. 1361/2020/2. számú határozatainak Alaptörvény ellenességét és semmisítse meg azokat, kötelezze a bíróságokat új eljárásra.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmány-
jogi panaszomat tárgyalni szíveskedjen és az indo-
kaim alapján, a panaszomnak megfelelően tegye
meg a megállapításait, amely alapján a támadott
jogszabályokat semmisítse meg, a támadott bírósá-
gi végzésekkel együtt.

Szeged, 2020. október 3.

Tisztelettel:

—
Indi H. Nagyószó